

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Iubirea coboară din cer pe pământ. Amin. Iubirea s-a făcut cuvânt și s-a așternut peste România și grăiește și se împlinește glasul și cuvântul Iubirii. Iubirea coboară și cuvintează. Dumnezeu este iubirea. Amin. Dumnezeu cuvintează în România. Cuvintează Domnul peste poporul cuvântului Său. Cuvânt de iubire cuvintează Dumnezeu.

Pace ție, poporul Meu cel născut din cuvânt, și voiesc prin tine să nasc pe toată România prin cuvântul Meu, și voiesc s-o nasc din iubire, ca să fie ea iubire înaintea Mea. Pace ție, poporul Meu, că s-a dus vestea până la toate marginile că Dumnezeu grăiește din cer cu tine, că stă Domnul deasupra ta și grăiește cuvântul Său peste tine. Am făcut din tine poartă, poporul Meu, poartă prin care intră cuvântul Meu la oameni. Pace ție, popor binecuvântat! Pace și celor ce te iubesc pe tine, celor care cred în Mine prin tine, prin cuvântul Meu dat de tine oamenilor.

O, câtă iubire am pus pentru oameni! căci omul a căzut din veșnicie și din feciorie. De ce, tată, n-a înțeles omul câtă iubire am pus Eu pentru om? Mai întâi am creat toate frumusețile, tot ce poate fi mai frumos și mai fericit, și apoi M-am așezat și am lucrat cu mâna pe om, ca să am cui să-i dau tot ce am creat. O, câtă durere M-a cuprins pe Mine, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Câtă suferință pe Mine când am văzut pe om că a căzut din binele cel ceresc! O, poporul Meu, câtă iubire am amestecat cu durerea Mea și cât am suferit iubind, iubind și așteptând să-l văd din nou pe om lângă Dumnezeu! Am lucrat apoi cinci mii de ani ca să repar pe cele stricate de om. M-am sălășluit prin cuvânt în prooroci și am lăsat ungera Mea între oameni, căci proorcii și unșii Mei au lucrat cu cuvântul Meu în ei cinci mii de ani, poporul Meu. La început am lucrat cinci zile, și a șasea zi l-am făcut pe om ca să-i dau cele ce le lucrasem timp de cinci zile, și omul le-a strivit pe toate, a strivit viața cea veșnică a celor create de Mine. Am lucrat apoi cinci mii de ani ca să-l sui pe om din nou la veșnicie, iar în a șasea mie de ani am lucrat om nou. O, poporul Meu, cum am făcut Eu aceasta? Iată, Eu am fost Omul, că M-am făcut Eu Fiul Omului în a șasea mie de ani. M-am făcut Om ca să știe omul cum trebuia să fie, cum trebuia să se înmulțească și cum trebuia să lucreze înaintea lui Dumnezeu. Și iată, în a șaptea mie de ani Eu sunt cu cuvântul peste pământ, și nimeni nu e pregătit pentru această iubire, pentru această coborâre de iubire.

Iubirea a venit pe pământ, și omul nu cunoaște ce este înțelepciunea. Iubirea îl strigă pe om. Omule, unde ești? O, te-ai ascuns, te-ai ascuns că ești gol. De șapte mii de ani umbli gol. Omul născut din om este gol, este golaș. Gol se naște din om, gol se duce înapoi, și iată, Iubirea îl strigă pe om să nu se mai ducă înapoi. Să se scoale, să se acopere și să meargă înainte, căci înaintea lui așteaptă Iubirea. Omule născut din om, te așteaptă Iubirea ca să te naști din ea și să cunoști apoi ce este înțelepciunea, căci înțelepciunea este duh iubitor de oameni.

Poporul Meu, intru, tată, pe porți ca să strig omul. Poporul Meu, copilul Meu, stai în poartă și dă ființă cuvântului care strigă la om. Eu sunt Cuvântul. Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu din Dumnezeu, Dumnezeu de la Dumnezeu venit între oameni. La început l-am avut pe Israel de popor, și vorbeam deasupra lui, și Moise Mă auzea și lucra ca să-i dau lui Israel veșnicia și fecioria și Canaanul, și n-a vrut nici atunci omul să se întoarcă în Dumnezeu. La sfârșit am iarăși pe Israel, și l-am numit român pe Israel. Israel înseamnă popor al Domnului. Israel este numele poporului Domnului. O, Israele român, la sfârșit, iată, te-am făcut pe tine popor al Meu și te-am numit român, Israele nou ales, și ți-am spus: «*Pace ție!*». Israele, Israele, Domnul Dumnezeu te strigă să te faci popor al fericirii cerești. Israele român, te strigă Făcătorul tău, că iată, am născut în tine cuvântul Meu, și îl nasc mereu, că mereu Mă fac cuvânt înaintea ta și te chem să mergi înainte și să nu te mai întorci înapoi.

Privește, Israele, cum Îmi pasc Eu oile născute din cuvântul Meu cel nou, și ține, tată, urma oilor Mele, că am pus turma Mea înaintea ta, și Eu sunt Păstorul și Învățătorul. Ține, Israele, urma oilor Mele și mănâncă și tu, ca să te faci măricel la înțelepciune și să înveți lecția împărăției cerurilor pe pământ și să te faci zidar, fiule român, zidar de împărăție cerească între cer și pământ. Cele ce a zidit omul șapte mii de ani nu sunt bune, tată. Sunt bune numai cele făcute de Dumnezeu. Vino în lucrare de zidărie cerească pe pământ! Vino, omule român, vino, tată, că românul este poporul cel ales la sfârșit. Vino să zidim împărăția cerurilor, că așa am făcut și cu Adam. L-am făcut ca să zidească împărăția cerurilor, și el și-a zidit neascultare. Prima piatră a fost neascultarea, și pe ea se zidește tot ce se zidește de șapte mii de ani. Și ce s-a zidit pe ea? S-a zidit pofta pe ea, și pofta a zămislit și s-a făcut păcat, și păcatul l-a învinuit pe om și stă împotriva lui de șapte veacuri. Dar Eu am făcut în al șaselea veac o lucrare mare, rostită de Mine prin prooroci. Am venit și M-am însămânțat în Fecioară, și sămânța Eu am fost, Eu, venit din cer; și M-am înființat Om în Fecioară și M-am născut prunc și am crescut Om desăvârșit, și apoi cu multă iubire M-am așezat să gust moartea ca un om și să frâng puterea ei prin învierea Mea din moarte.

Poporul Meu, poporul Meu, cine poate înțelege ce am făcut Eu în al șaselea veac? L-am făcut pe Omul Cel nou, născut și nu făcut. Am făcut lucrarea de naștere a Omului Cel nou. Am coborât din cer între oameni, așa cum trebuia să-l nasc Eu pe fiecare om din Mine; din Mine, nu din om; din Mine prin om, prin lucrul mâinilor lui Dumnezeu. Omul cel dintâi a fost lucrul mâinilor lui Dumnezeu, și tot așa voiesc să fac lucrare și la sfârșit. La început a fost facere de om, facere lucrată, iar la sfârșit este naștere de om, naștere prin cuvânt, nu prin om; naștere din cer pe pământ, după cum este scris: *«Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate intra cu împărăția lui Dumnezeu»*.

Israele, Israele, scumpul Meu popor, am lăsat prin Scripturi cuvânt și am zis despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii am profetizat. O, poporul Meu, am încheiat și al șaptelea veac, și am pășit pas de veac nou, și cine, tată, mai înțelege Scripturile? Cine mai așteaptă nașterea din nou a lumii, așa cum Eu am proorocit în Scripturi? Am trimis pe înger și am cerut-o pe Fecioară ca să Mă însămânțez în ea, și ea M-a primit. Prin ce M-a primit? Prin cuvântul ei M-a primit, și a spus: *«Iată roaba Domnului»*, și în clipa aceea Cuvântul S-a zămislit și a crescut și S-a născut; prin ușă închisă S-a născut, căci ușa aceasta a rămas neumbată, și Fecioara a rămas fecioară. Iată, așa a lucrat Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om. A lucrat Dumnezeu naștere din Fecioară și n-a stricat fecioria prin naștere, dar omul nu mai are înțelepciune.

O, poporul Meu, sunt cu tine în serbare cerească pe pământ și serbăm pe Fecioara mamă. E bucuria cerului cu tine în serbare. E Fecioara mama Mea serbată de poporul cel ales la sfârșit.

Bucură-te, mamă Fecioară, bucură-te lângă poporul cel nou și ajută-l pe cel mic, așa cum M-ai ajutat pe Mine în vremea prunciei și a copilăriei, până la desăvârșirea cea deplină. Ajută-l pe cel mic, înfașă-l, hrănește-l și crește-l fuguța pe cel mititel, pe cel născut din Dumnezeu prin cuvânt, căci cine este născut din Dumnezeu, acela este cuprins de împărăția lui Dumnezeu. Bucură-te, mamă Fecioară, și învață-l pe cel mic nădejdea în cele făgăduite de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, nădejdea în înnoirea lumii. Amin.

O, câtă iubire am pus Eu pentru om! Eu, Fiul lui Dumnezeu, M-am făcut Fiul Omului ca să-l fac pe om fiu al lui Dumnezeu, născut din Fiul lui Dumnezeu.

Omule, unde ești? Auzi tu glasul Meu? O, te-ai ascuns, că ești gol! De șapte mii de ani ești gol. Iată, cuvântul Meu suflă peste tine. Ia din Duhul Meu și lasă-te născut din Duhul Sfânt și stai înfașat cu Duhul lui Dumnezeu, că Eu te numesc fiu. Omule, te iubesc și te strig. Te strigă iubirea. E lungă durerea iubirii, e lungă de șapte mii de ani. Omule, lucrarea Mea, am coborât din cer după tine, am coborât în acest sătuț și Mi-am făcut în el staul de cuvânt și cale spre oameni. Am făcut grădină de rai, și Mă port deasupra ei și cuvintez cuvânt de înnoire a lumii și

strig omul să se înveșnicească, să se înfeciorească și să se lase cuprins de viață fără de moarte. Amin.

Omule, fruct al păcatului, vino, tată, spre îndumnezeire, căci Cuvântul a venit să te nască din El și să fii apoi viu. Omule, ia din fructul vieții și te umple de viață, că Eu sunt calea, adevărul și viața. Amin.

Ce cale ți-ai ales tu, omule scump? Că scump a fost, tată, prețul pe care l-am dat ca să te răscumpăr de pe calea pe care ți-ai ales-o. A murit Dumnezeu pentru tine, și apoi a înviat și a zis: *«Eu sunt calea, adevărul și viața»*.

O, poporul Meu, Eu sunt cărarea, Israele român, și M-am dat ție ca să ai cărare și ca să mergi pe ea. Îngrijește-ți mersul și te cercetează și te așează pe cărare, fiule.

Omul trebuie înfiat de iubire. Omul trebuie să aibă iubirea de mamă. Omul trebuie să se facă prunc la sânul iubirii și să-i zică mamă. Omul trebuie să fie fruct al iubirii.

Omule, fruct al păcatului, lasă-te născut din iubire, din cuvântul ei. Ea te așteaptă ca să te hrănească cu fructul ei. Iubirea este viață fără de moarte. Iubirea este Dumnezeu. Dumnezeu este iubirea, și omul va fi om nou, om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Așa este lucrarea pentru nașterea din nou a lumii, și iată, înțelepciunea cea din cer grăiește peste pământ și se așează peste oameni ca să înnoiască lumea, după cum este scris în Scripturi. De patruzeci de ani cobor și Mă fac cuvânt și Mă fac cărare de coborâre la om, cărare de urcare a omului la Mine.

M-am făcut cunoscut oamenilor bisericii de azi, și nu M-au primit și n-au cunoscut Duhul lui Dumnezeu, Care grăiește la sfârșit, și n-au luat mângâierea Duhului Sfânt în biserica lor. Au pus din nou Cuvântul sub lege și sub judecată, așa cum a fost acum două mii de ani. Oamenii bisericii zic că au școală, zic că au cunoștință. De unde au cunoștință? O, și Pavel, apostolul Meu, avea cunoștință și școală învățată pe pământ, dar până ce Eu nu am orbit cunoștința lui, n-am putut să-l folosesc ca unealtă a cuvântului Meu, n-am putut, așa cum nici azi nu pot cu omul bisericii. Biserica are treburile ei, nu are timp de Cuvântul Care vine din cer de la Dumnezeu. Cuvântul vine, Cuvântul a venit, după cum a fost scris în Scripturi, dar biserica l-a frânt calea. Cuvântul lui Dumnezeu a venit și Și-a făcut popor, și are popor, și are biserică, și are iesle și Se naște în ea Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, și mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, și nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, și nu se trezește din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, și s-a culcat iar, și nu se scoală ca să stea înaintea Mea. Cine slujește păcatului, acela nu înțelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu. Dar omul care slujește poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoștință, are duh treaz și este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: *«Celor ce cred în El și celor câți L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească și bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut»*.

Iubirea coboară din cer pe pământ. Iubirea S-a făcut cuvânt și Se așterne peste România. Pace ție, Românie, că ai în tine poporul cuvântului Meu! Pace ție, că voiesc să te îmbrac mireasă, să te nasc din cer și să te iau de mireasă, să te înfeciorec și să te înveșnicesc, să-ți dau ție darurile pe care omul le-a pierdut de la început. Când Adam a avut din nou un fiu în locul celui ucis, a zis Adam: *«Iată om după chipul și asemănarea mea»*, și din acel fiu s-a înmulțit omul pe pământ după chipul și asemănarea lui Adam, după cum este scris. Adam a fost făcut de Dumnezeu după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar când omul s-a născut apoi din om, a fost după chipul și asemănarea lui Adam. Omul născut din păcate trebuie să se lase născut din cer, din Dumnezeu, din iubirea lui Dumnezeu pentru om.

Poporul Meu, să fii iubire, fiule, și să se nască din tine fii ai iubirii. Poporul Meu, să fii făclie, tată, și să se poarte după tine spre Mine toți cei care vor crede în venirea Mea și în nașterea cea de sus. Poporul Meu, să fii cărare pentru omul din lume, că lumea a ajuns la sfârșit.

Poporul Meu, să fii pâine pentru cei ce vor flămânzi după venirea Mea și să înmulțești cuvântul Meu și să-l dai de pâine pentru cei ce nu știi că este pâine cuvântul, fiule. Lumea nu știe, dar tu știi ce este pâinea cea din cer, căci din cuvânt se fac toate, toate, și pâine se face, și apă se face, și pace se face, și lumină se face prin cuvânt. Poporul Meu, să fii cuvânt. Poporul Meu, să fii veșmânt de Duh Sfânt pentru cei ce n-au veșmânt, pentru omul cel gol de șapte mii de ani, căci strig omul, și omul se ascunde, că este gol. Așa a zis Adam când l-am strigat după ce a greșit: «Unde ești, Adame?», iar el a zis: «Doamne, m-am ascuns, că sunt gol».

Poporul Meu, să fii, tată, pâine și sare pentru săraci și pentru bogați. Poporul Meu, să fii toiag pentru neputincioșii care vor trage pe cărare. Poporul Meu iubit, să fii binecuvântat, și să sărbătorești venirea Mea, că iată, vin mereu la tine și îți grăiesc de deasupra și te călăuzesc și îți sunt cărare, poporul Meu.

Israele român, vino, tată, la praznicul cuvântului Meu, că masă cerească este în mijlocul României. Israele, Israele, să faci crucea dreaptă și să-ți faci viața dreaptă și să mergi pe urma Mea și să vii la masa Mea. Pace ție, poporul Meu! Pace ție, fiule, ție și celor ce cred în Mine și în tine! Celor ce cred că tu ești poporul Meu Eu le dau pacea Mea și desfășor cărarea Mea, ca să vadă cărarea și s-o urmeze.

Poporul Meu, iată cină cerească, cină de cuvânt în România! Românie, Românie, să te binecuvinteze pe tine tot cerul sfânt și toate puterile cerești, și să te scoli, tată, și să fii biserică cerească în mijlocul neamurilor pământului. Pace ție, țara Mea! Pace ție, Ierusalime, Ierusalime nou! Pace unsului tău, care are de la Mine ungere! Pace trupului tău și duhului tău! Pace ție, Românie, Israele nou, Ierusalime nou! Amin, amin, amin.

15/28-08-1995